

[Formanden.]

Olsen til Landbrugsministeren. Det lyder saaledes:

Kan Landbrugsministeren oplyse, hvorledes Staten vil yde Erstatning til de Landmænd, der har lidt Tab ved Kornaflevering i Høstaarene 1945—46 og 1946—47 af Arealer, der har været beslaglagt af Tyskerne til Tankgrave, Skyttegrave m. m. og har været faktisk udyrkelige i nævnte Aar?

Karl Olsen: Jeg har ved flere Lejligheder i dette høje Ting givet Udtryk for den Opfattelse, at det ved Opgørelsen af Krigsskader, der har ramt Personer og Ejendom i Besættelsestiden, maatte være Maalet at yde fuld Erstatning til de skadelidte. Det er i Overensstemmelse hermed, at jeg har stillet mit Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har nemlig en meget stærk Fornemmelse af, at der ikke ydes fuld Retfærdighed mod de Landmænd, der har haft deres Arealer beslaglagt af Tyskerne til Tankgrave, Skyttegrave, og hvad dertil hører.

Lad mig som Eksempler paa de Tab, der herved paaføres de nævnte Landmænd, nævne et Par Gaarde paa Kolding-Eggen paa ca. 90 Tdr. Land Agerjord, der har haft ca. 10 pCt. af deres Areal beslaglagt. Disse Gaarde har opfyldt deres Afleveringspligt, saaledes at det Korntab de har lidt, ved at 10 pCt. af deres Areal har været udyrkelig i Høstaarene 1945—47, maa beregnes efter Frihandelsprisen i det nævnte Tidsrum. Sætter man denne Pris til ca. 50 Kr. pr. Tønde, lavt regnet, har hver af disse Gaarde i de to Høstaar haft et Tab paa 15 000 Kr.

Naar man ved, hvorledes de tyske Tankgrave i Jylland som smalle Striber gennemskar Sognene, føler man det som en Uretfærdighed, at de Landmænd, hvis Ejendomme tilfældigvis blev beslaglagt, skal bære store Tab, medens deres Kolleger Nord og Syd for Tankgravslinien har haft normal Drift og Indtægt i samme Periode. — Hertil kommer yderligere den Ødelæggelse af Agerjorden, som er fulgt med Tildækningen af Gravene, ved at Muldlaget er blevet stærkt lerblandet. Tildækningen gennemførtes paa de Gaarde, jeg her anfører som Eksempler, i Løbet af 1945 og 1946, saaledes at Arealerne var endeligt tilsaaede i Juli 1946.

Medens Foldudbyttet paa Ejendommenes ubeskadigede Arealer sidste Høstaar var 20—21 Fold, var det paa de ødelagte Arealer kun 5, — siger og skriver 5 Fold!

Naar Kornhøsten sidste Aar over hele Landet var beskeden, forstaar man godt, at disse særlig ramte Landmænd, der har opfyldt deres Afleveringspligt, spørger, hvorfra de nu skal faa deres Sædekorn, og om der er Retfærdighed i, at de nu skal have et yderligere Tab ved at skulle købe deres Sædekorn i dyre Domme.

Danmark slap i Forhold til de fleste andre Lande med faa materielle Ødelæggelser gennem de 5 onde Aar. Det maa derfor være en Retfærdighedshandling, en Æressag for det danske Samfund i sin Helhed, at ingen, der led Tab, maa bære nogen Del af dette Tab alene.

Landbrugsministeren (Bording): Landbrugsministeriet modtog i 1945—46 Anmodning fra en Række Landmænd om Fritagelse for Kornafleveringspligt for Arealer, som har været beslaglagt af den tyske Værnemagt, og som ved Besættelsens Ophør blev frigivet, uden at dog Tankgrave og lignende Anlæg var fjernet. Disse Anmodninger har man ikke kunnet imødekomme, fordi der ikke i Kornloven er Hjemmel for at fritage disse Arealer for Kornafleveringspligten. Saadanne Landbrugere er heller ikke ringere stillede end utallige andre Landmænd, til hvis Ejendom der hører Arealer, som af en eller anden Grund midlertidigt eller for bestandigt er landbrugsmæssigt værdiløse, men som alligevel er inddraget under Kornafleveringen. Det gælder f. Eks. Tørvemoser, Tørvelæggepladser, Grus- eller Stenbrud, Søer, Mergelgrave o. lign. Disse Landmænd har alle Ret til efter Kornloven at gøre deres Forbeholdsret gældende.

Det er over for Landbrugsministeriet oplyst, at der igennem Indenrigsministeriets Indkvarteringsnævn er ydet Ejerne af de Arealer, der har været beslaglagt af Tyskerne, og hvorpaa der har været militære Anlæg, Erstatning, indtil den oprindelige Tilstand er blevet retableret, og en Lempelse i Kornafleveringspligten vilde derfor kunne bevirke, at den paagældende fik dobbelt Erstatning.

Karl Olsen: Jeg tror ikke, at de Landmænd, der er ramt paa den Maade, som jeg har nævnt i mit Spørgsmaal, vil finde nogen Trøst i det Svar, som den højtærede Minister gav.

For det første sagde den højtærede Minister, at der ikke i Kornloven er Hjemmel for Erstatning. Men saa maa man søge at skabe denne Hjemmel i Kornloven, hvis man mener, at de paagældende bør have Erstatning. Jeg mener heller ikke,